

The Holy See

***MESSAGGIO DI GIOVANNI PAOLO II
AI CARDINALI:
JÓZEF GLEMP, MARIAN JAWORSKI E LUBOMYR HUSAR***

Улюблені Сини і Дочки

братніх народів України і Польщі! 1. Я довідався, що 11 липня цього року, в 60-ту річницю трагічних подій на Волині, пам'ять про які жива ще й до сьогодні серед нас, синів двох народів, які мені дуже дорогі, відбудуться офіційні відзначення українсько-польського поєднання. У вихорі Другої світової війни, коли невідкладнішою мала би бути потреба солідарності і взаємодопомоги, темні дії зла отруїли серця, а зброя довела до пролиття невинної крові. Тепер, після шістдесяти років тих сумних подій, в серцях більшості поляків та українців утвердилась потреба глибокого іспитування совісті. Відчувається необхідність поєднання, яке дозволило би новими очима подивитись на теперішнє і на майбутнє. Таке передбачливе внутрішнє наставлення спонукає мене піднести до Господа почуття вдячності, коли духовно єднаюся з тими, які у молитві згадують усі жертви тих насильницьких дій. Нове тисячоріччя, яке щойно розпочалося, вимагає, щоб українці та поляки не залишались в'язнями сумних спогадів свого минулого, але, переосмислюючи з новим духом минулі події, подивились одні на одних поглядом поєднання, зобов'язуючись будувати краще майбутнє для всіх. Як Бог простив нам у Христі, так і віруючі повинні вміти взаємно прощати отримані кривди і просити прощення за власні прогрішення, щоб внести свій вклад для побудови світу, який би шанував життя, справедливість, злагоду і мир. Крім того, християни, знаючи, що „Того, хто не знав гріха, Бог за нас зробив гріхом” (2 Кор 5, 21), покликані визнати помилки минулого, щоб розбудити власне сумління перед обличчям сучасних небезпек, відкриваючи серця до справжнього і тривалого навернення. 2. Протягом Великого Ювілею 2000 року, Церква, в урочистий спосіб, ясно усвідомлюючи події минулих часів, просила перед світом прощення за провини своїх дітей, одночасно прощаючи тим, які її скривдили у будь-який спосіб. Таким чином вона прагнула очистити пам'ять про сумні події від будь-якого почуття образи і помсти, щоб з довір'ям і натхненням далі вести діло побудови цивілізації любові. Такий самий підхід Церква пропонує громадянському суспільству, заохочуючи всіх до щирого поєднання, в усвідомленні того, що не існує справедливості без прощення, а співпраця без взаємної відвертості була б непевною. Це стає ще невідкладнішим, коли взяти до уваги потребу виховування молодих поколінь в дусі поєднання і будування майбутнього без обумовлень історії, нашарувань недовір'я, упереджень і насильств, але в дусі примиреної пам'яті. Польща і Україна, землі, які протягом довгих віків пізнали проповідь Євангелія і дали незліченні свідчення святості своїх синів і дочок, тепер, на початку нового тисячоріччя, бажають зміцнити свої дружні взаємини, визволяючись від гіркоти минулого і відкриваючись до братерських стосунків, освічених Христовою любов'ю. 3. Висловлюючи задоволення з того, що християнські спільноти України й Польщі стали ініціаторами цього відзначення, щоб дати

свій вклад для загоєння і зцілення ран минулого, заохочую обидва братні народи незмінно тривати у пошуках співпраці і миру. Щиро вітаючи усіх Єпископів, Духовенство і вірних ваших Країни, з пошаною звертаюся до Президентів та Державної Влади обидвох держав, а через них до польського і українського народів, які завжди присутні в моєму серці й моїх молитвах, висловлюю побажання постійного поступу у злагоді та мирі. Супроводжую ці побажання особливим Апостольським Благословенням, яке охоче уділяю усім тим, що братимуть участь у згаданих відзначеннях. З Ватикану, 7 липня 2003 **IOANNES PAULUS II**

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana